

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W GDAŃSKU**

RGD.61-6/14/HK

Gdańsk, dnia 31 lipca 2014r.

DECYZJA NR RGD.13/2014

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami),

działając imieniem Prezesa Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów,

po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego, z urzędu, przeciwko przedsiębiorcy Łukaszowi Kozakiewiczowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Kozakiewicz - ZIUM.NET w Drawnie:

[I] na podstawie art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, po uprawdopodobnieniu stosowania przez Łukasza Kozakiewicza praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, polegających na:

[1] naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez umieszczenie we wzorcach umowy postanowień o treści:

[a] „Operator zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w regulaminie [...] i o zmianach zawiadomi Abonenta na co najmniej 14 dni przed ich wprowadzeniem.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 10),

[b] „ZIUM.NET Łukasz Kozakiewicz zastrzega sobie możliwość zmiany regulaminu. O ewentualnych zmianach regulaminu Abonent zostanie poinformowany z dwutygodniowym wyprzedzeniem. Zmiany obowiązywać będą od następnego miesiąca kalendarzowego po opublikowaniu.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 1 Postanowienia ogólne, punkt 2),

pozostających w sprzeczności z art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami);

[2] naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez umieszczenie we wzorcach umowy postanowień o treści:

[a] „Operator zastrzega sobie prawo do wprowadzania [...] zmian cen abonamentu oraz cen pozostałych usług objętych cennikiem usług i o zmianach zawiadomi Abonenta na co najmniej 14 dni przed ich wprowadzeniem.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 10),

[b] „Wysokość opłat może ulec zmianie. O ewentualnych zmianach w wysokości opłat abonamentowych Abonent zostanie poinformowany w terminie 14 dni przed jej wprowadzeniem.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 8),

[c] „Zmiany wysokości opłat nie stanowią zmiany postanowień Umowy łączącej ISP i Abonenta.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 12),

pozostającego w sprzeczności z art. 61 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami);

[II] na podstawie art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, po uprawdopodobnieniu stosowania przez Łukasza Kozakiewicza praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy, polegających na stosowaniu we wzorcach umowy postanowień o treści:

- [1] „W przypadku zalegania przez Abonenta z jakimikolwiek opłatami na rzecz ISP, ISP ma prawo do naliczania odsetek ustawowych od należnych kwot, a ponad to ISP zastrzega sobie prawo do pobierania zryczałtowanej opłaty windykacyjnej w wysokości 10 zł.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 11),
- [2] „ISP nie ponosi odpowiedzialności za nie prawidłowe działanie systemu, wynikię z:
- przyczyn leżących poza systemem ISP (a w szczególności za działania publicznej sieci teleinformatycznej),
 - awarie spowodowane przyczynami naturalnymi (pożar, powódź, gradobicie itp.), [...]” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 7 Postanowienia końcowe, punkt 1),
- [3] „Wszelkie spory mogące wynikać z wykonywania postanowień Umowy Strony poddają pod rozstrzygnięcie właściwemu dla siedziby ISP Sądowi.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 8 punkt 1),

uznanych za niedozwolone i wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst ujednolicony: Dz.U. z 2014r., poz. 101 z późniejszymi zmianami), m.in. pod numerami: 1767 i 1768 [II.a], 797 i 1337 [II.b] oraz 565 [II.c],

oraz

po przyjęciu zobowiązania złożonego przez Łukasza Kozakiewicza, zmierzającego do zaniechania stosowania zarzuczanych mu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, tj. zobowiązania do:

- zastąpienia postanowień, o których mowa w punktach [I.1.a] i [I.1.b], postanowieniem o treści:

„ISP zastrzega sobie prawo do zmiany treści +Umowy abonenckiej o świadczenie usług dostępu do Internetu+ oraz +Regulaminu świadczenia usług dostępu do Internetu+ na zasadach określonych w art. 60a ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne. Abonent zostanie poinformowany o zmianach pisemnie, dodatkowo komunikatem wysłanym na przeglądarkę internetową, adres poczty elektronicznej, w terminie, nie później niż miesiąc przed wprowadzeniem proponowanej zmiany.”,
- zastąpienia postanowień, o których mowa w punktach [I.2.a] i [I.2.b], postanowieniem o treści:

„ISP zastrzega sobie prawo do zmiany cennika usług w trybie określonym w art. 61 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne. Abonent zostanie poinformowany o zmianach pisemnie, dodatkowo komunikatem wysłanym na przeglądarkę internetową, adres poczty elektronicznej, w terminie, nie później niż miesiąc przed wprowadzeniem proponowanej zmiany.”
- skreślenia (trwałego usunięcia) postanowienia, o którym mowa w punkcie [I.2.c],
- zastąpienia postanowienia, o którym mowa w punkcie [II.1], postanowieniem o treści:

„W przypadku zalegania przez Abonenta z opłatami na rzecz ISP, ISP ma prawo do naliczania odsetek ustawowych od należnej kwoty.”,
- skreślenia (trwałego usunięcia) postanowienia, o którym mowa w punkcie [II.2],
- zastąpienia postanowienia, o którym mowa w punkcie [II.3], postanowieniem o treści:

„Wszelkie spory mogące wynikać z wykonywania postanowień Umowy Strony poddają pod rozstrzygnięcie właściwemu Sądowi zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego.”

i

- wprowadzenia do obrotu konsumenckiego, w terminie dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji administracyjnej, wzorców umowy zmiany te zawierających,
- nakłada się na Łukasza Kozakiewicza obowiązek wykonania tego zobowiązania;
- [III] na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami) nakłada się na przedsiębiorcę Łukasza Kozakiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Kozakiewicz - ZIUM.NET w Drawnie, obowiązek przedłożenia, w terminie trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji administracyjnej, informacji i dokumentów potwierdzających wykonanie zobowiązań, o których mowa w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, tj.:
- [a] nowych wzorców umowy regulujących świadczenie przez przedsiębiorcę, na rzecz konsumentów, usług telekomunikacyjnych,
 - [b] dowodów przekazania dotychczasowym abonentom, w trybie art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami), propozycji zmian we wzorcach umowy dotychczas ich obowiązujących,
 - [c] kopii trzech umów, jeśli takie zostały podpisane, z nowymi abonentami usług świadczonych przez przedsiębiorcę.

UZASADNIENIE

- [1] Przy piśmie z dnia 29 stycznia 2014r. Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku otrzymała, w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie wstępnego ustalenia czy działania przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których siedziby są zlokalizowane na terenie województwa zachodniopomorskiego i którzy prowadzą działalność telekomunikacyjną tylko na tym obszarze, listę przedsiębiorców, którzy, wg Urzędu Komunikacji Elektronicznej Delegatury w Szczecinie, ww. warunki spełniają.
- [2] W trakcie postępowania, o którym mowa w punkcie [1], Prezes Urzędu przeprowadził m.in. analizę wzorców umowy pn. „Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu” oraz „Regulamin świadczenia usług Dostępu do Internetu”, przekazanych Delegaturze UOKiK w Gdańsku przez przedsiębiorcę Łukasza Kozakiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Kozakiewicz - ZIUM.NET w Drawnie.
- [3] Zważywszy na to, że analiza przedmiotowych wzorców ujawniła, iż:
- postanowienia, o których mowa w punkcie [I.1] sentencji, mogą naruszać obowiązki wynikające z art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami),
 - postanowienia, o których mowa w punkcie [I.2] sentencji, mogą naruszać obowiązki wynikające z art. art. 61 ust. 5 i 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne,
 - postanowienia, o których mowa w punkcie [II] sentencji, mogą być uznane za zbliżone, podobne do postanowień niedozwolonych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst ujednolicony: Dz.U. z 2014r., poz. 101 z późniejszymi zmianami), np. pod numerami: 1767 i 1768 [II.a], 797 i 1337 [II.b] oraz 565 [II.c],
- Prezes Urzędu uznał za stosowne wszczęcie wobec Łukasza Kozakiewicza, w tym zakresie, postanowieniem nr 92 z dnia 1 kwietnia 2014r., postępowania w sprawie domniemanego naruszenia przez tego przedsiębiorcę art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 i 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami).
- [4] Odpowiadając na „Zawiadomienie/wezwanie” Prezesa Urzędu z dnia 1 kwietnia 2014r., skarżony przedsiębiorca podniósł przy piśmie z dnia 15 kwietnia 2014r., doręczonym w dniu 18 kwietnia 2014r., iż:
- „zgodnie z art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ZOBOWIĄDUJE SIĘ DO ZANIECHANIA STOSOWANIA ZARZUCONYCH [MU] PRAKTYK określonych w art. 24 w/w ustawy”,

- „zobowiązuje się do dnia 30 kwietnia 2014 roku do przedstawienia zmian (w regulaminie świadczenia [usług] do Internetu oraz umowie świadczenia usług dostępu do Internetu) zgodnych z prawem telekomunikacyjnym oraz ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”
- „zobowiązuje się do poinformowania pisemnie PREZESA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTA o zastosowanych zmianach”

natomiast przy piśmie z dnia 14 czerwca 2014r., doręczonym w dniu 16 czerwca 2014r., poinformował m.in., iż:

- nie tylko ponawia wcześniejsze zobowiązanie „DO ZANIECHANIA STOSOWANIA ZARZUCONYCH [MU] PRAKTYK określonych w art. 24 [...] ustawy”
- ale i „przedstawia propozycje zmian niebędących w sprzeczności z obowiązującym prawem telekomunikacyjnym oraz ustawą o ochronie konkurencji i konsumenta” w postaci:
 - zastąpienia postanowień o treści:
 - ✓ „Operator zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w regulaminie [...] i o zmianach zawiadomi Abonenta na co najmniej 14 dni przed ich wprowadzeniem.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 10),
 - ✓ „ZIUM.NET Łukasz Kozakiewicz zastrzega sobie możliwość zmiany regulaminu. O ewentualnych zmianach regulaminu Abonent zostanie poinformowany z dwutygodniowym wyprzedzeniem. Zmiany obowiązywać będą od następnego miesiąca kalendarzowego po opublikowaniu.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 1 Postanowienia ogólne, punkt 2),

postanowieniem o treści:

- ✓ „ISP zastrzega sobie prawo do zmiany treści +Umowy abonenckiej o świadczenie usług dostępu do Internetu+ oraz „Regulaminu świadczenia usług dostępu do Internetu” na zasadach określonych w art. 60a ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne. Abonent zostanie poinformowany o zmianach pisemnie, dodatkowo komunikatem wysłanym na przeglądarkę internetową, adres poczty elektronicznej, w terminie, nie później niż miesiąc przed wprowadzeniem proponowanej zmiany.”
- zastąpienia postanowień o treści:
 - ✓ „Operator zastrzega sobie prawo do wprowadzania [...] zmian cen abonamentu oraz cen pozostałych usług objętych cennikiem usług i o zmianach zawiadomi Abonenta na co najmniej 14 dni przed ich wprowadzeniem.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 10),
 - ✓ „Wysokość opłat może ulec zmianie. O ewentualnych zmianach w wysokości opłat abonamentowych Abonent zostanie poinformowany w terminie 14 dni przed jej wprowadzeniem.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 8),

postanowieniem o treści:

- ✓ „ISP zastrzega sobie prawo do zmiany cennika usług w trybie określonym w art. 61 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne. Abonent zostanie poinformowany o zmianach pisemnie, dodatkowo komunikatem wysłanym na przeglądarkę internetową, adres poczty elektronicznej, w terminie, nie później niż miesiąc przed wprowadzeniem proponowanej zmiany.”
- skreślenia (trwałego usunięcia) postanowienia o treści:
 - ✓ „Zmiany wysokości opłat nie stanowią zmiany postanowień Umowy łączącej ISP i Abonenta.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 12),
- zastąpienia postanowienia o treści:

- ✓ „W przypadku zalegania przez Abonenta z jakimikolwiek opłatami na rzecz ISP, ISP ma prawo do naliczania odsetek ustawowych od należnych kwot, a ponad to ISP zastrzega sobie prawo do pobierania zryczałtowanej opłaty windykacyjnej w wysokości 10 zł.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 11),

postanowieniem o treści:

- ✓ „W przypadku zalegania przez Abonenta z opłatami na rzecz ISP, ISP ma prawo do naliczania odsetek ustawowych od należnej kwoty.”,
- skreślenia (trwałego usunięcia) postanowienia o treści:
 - ✓ „ISP nie ponosi odpowiedzialności za nie prawidłowe działanie systemu, wynikłe z:
 - przyczyn leżących poza systemem ISP (a w szczególności za działania publicznej sieci teleinformatycznej),
 - awarie spowodowane przyczynami naturalnymi (pożar, powódź, gradobicie itp.), [...]” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 7 Postanowienia końcowe, punkt 1),
- zastąpienia postanowienia o treści:
 - ✓ „Wszelkie spory mogące wyniknąć na tle wykonywania postanowień Umowy Strony poddają pod rozstrzygnięcie właściwemu dla siedziby ISP Sądowi.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 8 punkt 1),

postanowieniem o treści:

- ✓ „Wszelkie spory mogące wynikać z wykonywania postanowień Umowy Strony poddają pod rozstrzygnięcie właściwemu Sądowi zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego.”,
- zmiany, o których mowa wyżej, **„zostaną wprowadzone do obrotu konsumenckiego w terminie dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji PREZESA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW”.**

[5] Pismem z dnia 15 lipca 2014r. Prezes Urzędu poinformował Łukasza Kozakiewicza o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z materiałem zebrany w sprawie; z możliwości tej przedsiębiorca skorzystał/nie skorzystał.

W TRAKCIE POSTĘPOWANIA, KTÓRE KOŃCZY DECYZJA ADMINISTRACYJNA, PREZES URZĘDU USTALIŁ STAN FAKTYCZNY, JAK NIŻEJ.

[6] Łukasz Kozakiewicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Kozakiewicz - ZIUM.NET w Drawnie, posiada wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (REGON: 320493680), jest też wpisany pod numerem 7689 do Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, co potwierdzają dane pobrane z ww. Rejestru w dniu 18 lutego 2014r.

[7] Jak wynika z „Ogólnego opisu sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub udogodnień towarzyszących” stanowiącego część wpisu do Rejestru, Łukasz Kozakiewicz jest upoważniony do wykonywania na obszarze powiatu choszczeńskiego i powiatu drawskiego działalności telekomunikacyjnej obejmującej:

- dostarczanie sieci telekomunikacyjnej/sieci transmisji danych,
- świadczenie usług telekomunikacyjnych, tj.:
 - usługi transmisji danych,
 - usługi zapewniania dostępu do sieci Internet,
 - usługi telekomunikacyjnej sprzedawanej we własnym imieniu i na własny rachunek, wykonywanej przez innego dostawcę usług - w zakresie usługi transmisji danych i zapewnienia dostępu do sieci Internet.

- [8] Prowadząc działalność telekomunikacyjną Łukasz Kozakiewicz stosuje w obrocie z konsumentami m.in. „Umowę abonencką o świadczenie usług dostępu do Internetu” oraz „Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu”, postanowienia których to wzorców umowy wskazane w punkcie [I] i [II] sentencji decyzji administracyjnej mogą zostać uznane za naruszające zakazy wynikające, odpowiednio, z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów [PUNKT I SENTENCJI] oraz z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy [PUNKT II SENTENCJI].

MAJĄC NA UWADZE USTALONY STAN FAKTYCZNY ORAZ ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

- [9] Możliwość rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, czy zagrożony został w niej interes publicznoprawny, bowiem Prezes Urzędu jest upoważniony do realizacji zasadniczego celu powołanej ustawy, którym, zgodnie z zapisem jej art. 1 ust. 1, jest określanie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Rozpatrywana sprawa ma, w ocenie Prezesa Urzędu, charakter publicznoprawny, albowiem dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogli być klientami Łukasza Kozakiewicza. Tymczasem, zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

- [10] W postępowaniu, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, skarżonemu przedsiębiorcy postawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odpowiednio do treści art. 24 ust. 1, „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów”, natomiast odpowiednio do treści ust. 2 tego artykułu, „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeks postępowania cywilnego [...], 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, [...]”.

- [11] Dla uznania zachowań rynkowych przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów koniecznym jest wykazanie, iż spełnione zostały, kumulatywnie, trzy przesłanki określone w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj.:

- kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy i ujawnia się bezpośrednio w Relacjach przedsiębiorca-konsument,
- działanie to jest bezprawne,
- działanie to godzi w zbiorowy interes konsumentów.

- [12] Łukasz Kozakiewicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Kozakiewicz - ZIUM.NET w Drawnie, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, bowiem jest przedsiębiorcą w znaczeniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst ujednolicony: Dz.U. z 2013r., poz. 672 z późniejszymi zmianami), w której, stosownie do art. 4, przyjęto, iż „przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą”.

Z kolei, zgodnie z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹ Kodeksu cywilnego za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Mając na uwadze powyższe stwierdza się, iż Łukasz Kozakiewicz, będąc przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i wykonując związaną z tym działalność gospodarczą, podlega zarówno rygorom wynikającym wprost z ustawy Prawo telekomunikacyjne, jak i tym, które wynikają z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w szczególności, w aspekcie domniemanego przekroczenia przez niego zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

[13] W przedmiotowej sprawie fakt stosowania przez Łukasza Kozakiewicza wzorców pn. „Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu” oraz „Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu” nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, co przesądza o tym, iż pierwszą z przesłanek należy uznać za spełnioną.

[14] Za spełnione mogą zostać również uznane przesłanki wskazujące na bezprawność działania przedsiębiorcy.

[15] *Najpierw dlatego, iż:*

- pomimo wymogu wynikającego z treści art. 60a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, tj. obowiązku doręczania na piśmie przez dostawcę usług telekomunikacyjnych abonentowi będącemu stroną umowy każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie, a także obowiązku informowania abonenta o prawie wypowiedzenia umowy w wypadku braku akceptacji dla tych zmian, Łukasz Kozakiewicz stosuje we wzorcach umowy postanowienia o treści:

- „Operator zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w regulaminie [...] i o zmianach zawiadomi Abonenta na co najmniej 14 dni przed ich wprowadzeniem.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 10),
- „ZIUM.NET Łukasz Kozakiewicz zastrzega sobie możliwość zmiany regulaminu. O ewentualnych zmianach regulaminu Abonent zostanie poinformowany z dwutygodniowym wyprzedzeniem. Zmiany obowiązywać będą od następnego miesiąca kalendarzowego po opublikowaniu.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 1 Postanowienia ogólne, punkt 2),

a okoliczność ta uzasadnia postawienie temu przedsiębiorcy zarzutu naruszenia, w tym zakresie, obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, pozostając równocześnie w sprzeczności z treścią art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

- pomimo wymogu wynikającego z treści art. 61 ust. 5 i 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne, tj. obowiązku doręczania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych na piśmie abonentowi oraz podania do publicznej wiadomości treści każdej proponowanej zmiany w cenniku, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian, a także obowiązku informowania abonenta o prawie do wypowiedzenia umowy w wypadku braku akceptacji dla tych zmian, a w określonych wypadkach - także o tym, iż w razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy dostawcy nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze oraz zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6 ustawy, Łukasz Kozakiewicz stosuje we wzorcach umowy postanowienia o treści:

- „Operator zastrzega sobie prawo do wprowadzania [...] zmian cen abonamentu oraz cen pozostałych usług objętych cennikiem usług i o zmianach zawiadomi Abonenta na co najmniej 14 dni przed ich wprowadzeniem.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 10),
- „Wysokość opłat może ulec zmianie. O ewentualnych zmianach w wysokości opłat abonamentowych Abonent zostanie poinformowany w terminie 14 dni przed jej wprowadzeniem.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 8),
- „Zmiany wysokości opłat nie stanowią zmiany postanowień Umowy łączącej ISP i Abonenta.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 12),

a okoliczność ta również uzasadnia postawienie temu przedsiębiorcy zarzutu naruszenia, w tym zakresie, obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, pozostając równocześnie w sprzeczności z treścią art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[16] *Następnie także dlatego, iż bezprawność działania przedsiębiorcy może też być wywiedziona z tożsamości postanowień będących przedmiotem postępowania, które kończy decyzja administracyjna, oraz postanowień wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeks postępowania cywilnego.*

Na rzecz takiego stanowiska Prezesa Urzędu przemawia przede wszystkim to, iż zakaz stosowania postanowień wpisanych do rejestru nie ogranicza się jedynie do przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz rozciąga się, ponadto, na wszystkich innych przedsiębiorców posługujących się postanowieniami identycznymi, tożsamymi, bowiem art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego prawomocność przedmiotowego wyroku rozszerza - od chwili wpisania wzorca umowy do ww. rejestru - również na osoby trzecie.

Wpis określonego postanowienia do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie określonej klauzuli może być zakazane we wszystkich wzorcach umownych.

I tak, w ocenie Prezesa Urzędu postanowienia wzorców umowy wykorzystywane w obrocie konsumenckim przez Łukasza Kozakiewicza, wyszczególnione w punkcie II sentencji decyzji administracyjnej, mogą zostać uznane za zbliżone, tożsame z odpowiednimi postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień niedozwolonych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, na podstawie prawomocnych wyroków SOKiK i, jako takie, naruszać przepisy art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów; na okoliczność uzasadnienia słuszności tej tezy zestawiono poniżej postanowienia kwestionowane, odpowiadające im postanowienia wprowadzone do rejestru oraz wskazano przesłanki mające dowodzić ich tożsamości.

We wzorcu umowy stosowanym w obrocie z konsumentami przez Łukasza Kozakiewicza znajduje się postanowienie o treści:

- „W przypadku zalegania przez Abonenta z jakimikolwiek opłatami na rzecz ISP, ISP ma prawo do naliczania odsetek ustawowych od należnych kwot, a ponad to ISP zastrzega sobie prawo do pobierania zryczałtowanej opłaty windykacyjnej w wysokości 10 zł.” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 4 Opłaty, punkt 11),

podczas gdy w rejestrze postanowień uznanych za niedozwolone znajdują się m.in. postanowienia o treści:

- „Tele 2 uprawniona będzie do (...) obciążania Klienta kosztami wzywania go do zapłaty (w wysokości określonej w cenniku). Klient zobowiązany będzie do pokrycia kosztów takiej procedury (w wysokości określonej w cenniku). Wniesienie reklamacji nie wstrzymuje obowiązku zapłaty reklamowanej należności.” (wyrok SOKiK z dnia 16 września 2008r., sygnatura akt XVII AmC 13/08, numer postanowienia w rejestrze: 1767),
- „Koszty wzywania do zapłaty w przypadku opóźnienia w zapłacie należności (par. 4 ust. 6 Regulaminu) wynoszą 10 zł (kwota nie podlega VAT). Koszty procedury windykacyjnej wynoszą 15% kwoty netto windykowanej należności (kwota nie podlega VAT).” (wyrok SOKiK z dnia 16 września 2008r., sygnatura akt XVII AmC 13/08, numer postanowienia w rejestrze: 1768).

Sąd Apelacyjny dzielając w wyroku z dnia 4 czerwca 2009r., sygnatura akt VI ACA 1665/08, stanowisko SOKiK co do faktycznej abuzywności klauzul o numerze 1767 i 1768, podniósł, co następuje.

- „Oceniając [...] postanowienia regulaminu i cennika podstawowego stosowanego przez spółkę Tele2 Polska dotyczące obciążenia konsumenta kosztami wezwania do zapłaty oraz kosztami procedury windykacyjnej świadczonej na rzecz pozwanej przez podmioty trzecie [...], stwierdzić należy, że naruszają one dobre obyczaje poprzez naruszenie równorzędności stron umowy na skutek nałożenia na konsumenta obowiązków nie znajdujących odzwierciedlenia w obowiązkach przedsiębiorcy oraz poprzez obciążenie tymi kosztami konsumenta w każdym przypadku, niezależnie od zasadności wystosowanego do niego wezwania do zapłaty, jak i zasadności skierowania sprawy na drogę postępowania windykacyjnego.”
- „[...] redakcja postanowień umownych zawartych w § 4 pkt 6 i 7 regulaminu [...] stwarza niczym nie uzasadnione podstawy do obciążenia konsumenta kosztami wezwań do zapłaty, jak i kosztami czynności windykacyjnych w sytuacji, gdy kwestie związane z dochodzeniem roszczeń wobec konsumenta nie znajdują uzasadnienia faktycznego (np. w sytuacji uwzględnienia reklamacji) czy też prawnego (wobec np. przedawnienia roszczenia). Zakwestionowane postanowienia wzorca umowy nie mówią o zasadnym wezwaniu do zapłaty ani zasadnym rozpoczęciu procedury windykacyjnej, nie mówią o zwłoce w zapłacie należności tylko o opóźnieniu, a tym samym, jak już zostało powiedziane, w każdym przypadku obciążają konsumenta wymienionymi w nich kosztami, niezależnie od tego, czy koszty te zostały w istocie wywołane nienależytym wykonaniem umowy przez konsumenta, czy też nie”
- Aczkolwiek „rację przyznać należy pozwanej, że koszty wezwań konsumenta do spełnienia świadczenia, jak i koszty pozostałych działań zmierzających do wyegzekwowania długu stanowią dodatkową szkodę po jej stronie”, to przecież „nie w każdym przypadku spowodowaną niezgodnym z umową zachowaniem się konsumenta”, a „sama pozwana nie może przy tym decydować, kiedy taki przypadek zachodzi, a kiedy nie, innymi słowy nie może w oparciu o zakwestionowane postanowienia regulaminu domagać się naprawienia szkody, nie wykazując konsumentowi jej zasadności ani wysokości, nie dając mu w ogóle możliwości do jej zakwestionowania i obciążając go w każdym przypadku obowiązkiem pokrycia tych kosztów.”
- „To samo dotyczy postanowień Cennika Podstawowego [...] ustanawiających wysokość opłaty za wezwanie do zapłaty na poziomie 10 zł i wysokość kosztów procedury windykacyjnej 15% windykowanej należności, a więc w całkowitym oderwaniu od rzeczywistej wysokości szkody, której poziom powinny określać okoliczności każdego przypadku.”

Wobec tego, iż argumentacja Sądu Apelacyjnego odnosząca się do przesłanek uzasadniających wpisanie do rejestru klauzul o numerach 1767 i 1768 mogłaby mieć zastosowanie, *per analogiam*, również do postanowienia kwestionowanego, uznaje się za dowiedzioną jego zbieżność z ww. klauzulami uznanymi za niedozwolone.

We wzorcu umowy stosowanym w obrocie z konsumentami przez Łukasza Kozakiewicza znajduje się postanowienie o treści:

- „ISP nie ponosi odpowiedzialności za nie prawidłowe działanie systemu, wynikłe z:
 - przyczyn leżących poza systemem ISP (a w szczególności za działania publicznej sieci teleinformatycznej),
 - awarie spowodowane przyczynami naturalnymi (pożar, powódź, gradobicie itp.), [...]” (Regulamin świadczenia usług dostępu do Internetu, § 7 Postanowienia końcowe, punkt 1),

podczas gdy w rejestrze postanowień uznanych za niedozwolone zapisano m.in. postanowienia o treści:

- „Operator nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług wynikłe z faktu niewłaściwego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych innych operato-

ów telekomunikacyjnych.” (wyrok SOKiK z dnia 14 marca 2005r., sygnatura akt AmC 21/04, numer postanowienia w rejestrze: 797),

- „Operator nie ponosi odpowiedzialności za szkody i awarie powstałe w wyniku zdarzeń losowych (...) pozostających poza wpływem i kontrolą Operatora (np. wyładowania atmosferyczne, awarie urządzeń nadawczych nadawców itp.)” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2006r., sygnatura akt XVII AmC 163/05, numer postanowienia w rejestrze: 1337).

Analiza treści i skutków postanowień wpisanych do rejestru prowadzi do stwierdzenia, iż wszystkie one są niezgodne zarówno z art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego, stosownie do którego postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne), jak i z art. 385³ pkt 2 Kodeksu cywilnego, odpowiednio do którego za niedozwolone uznaje się postanowienia wyłączające lub istotnie ograniczające odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nie należyte wykonanie zobowiązania.

Ponadto, jak podniósł SOKiK w wyroku z dnia 14 marca 2005r., sygnatura akt XVII AmC 21/04, na mocy którego wpisano do rejestru klauzulę o numerze 797, uchylanie się przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od odpowiedzialności, nawet wtedy, gdy są po temu powody (np. „niewłaściwe funkcjonowanie sieci telekomunikacyjnych innych operatorów lub dostawców”), nie może jednak skutkować tym, że konsument zostanie pozbawiony jakiegokolwiek wiedzy o podmiocie, na którym ta odpowiedzialność ciąży, i który, wskutek tego, może powziąć przekonanie, iż w ogóle nie posiada uprawnień do dochodzenia odpowiednich roszczeń.

Wobec tego, iż do podobnych konstatacji prowadzi także analiza celu i skutków stosowania postanowień kwestionowanych przez Prezesa Urzędu, to można przyjąć, iż wykazują one wystarczającą zbieżność, tożsamość z odpowiednimi postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone (tu: np. pod numerami 797 i 1337).

We wzorcu umowy stosowanym w obrocie z konsumentami przez Łukasza Kozakiewicza znajduje się postanowienie o treści:

- „Wszelkie spory mogące wyniknąć na tle wykonywania postanowień Umowy Strony poddają pod rozstrzygnięcie właściwemu dla siedziby ISP Sądowi.” (Umowa abonencka o świadczenie usług dostępu do Internetu, § 8 punkt 1),

gdy, tymczasem, w rejestrze postanowień uznanych za niedozwolone znajduje się m.in. postanowienie o treści:

- „Właściwym dla rozstrzygania sporów wynikających z regulaminu świadczenia usług jest sąd powszechny właściwy dla siedziby Operatora.” (wyrok SOKiK z dnia 29 września 2005r., sygnatura akt XVII Amc 57/03, numer postanowienia: 565).

Jak podniósł w wyroku SOKiK w odniesieniu do postanowienia wpisanego do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone, stosowanego przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (choć nie dotyczy ono wprost usług internetowych, lecz usługi dostawy sygnału telewizyjnego drogą kablowa bądź satelitarną), „na podstawie tego postanowienia [...] strony poddają spory wynikające z umowy sądowi, który nie zawsze jest właściwy miejscowo według przepisów art. 27-37 kpc. Taka umowa prorogacyjna opisana w art. 46 kpc nie jest dopuszczalna w obrocie z konsumentami ze względu na treść art. 385³ pkt 23 kc zabraniającego w takich przypadkach narzucania rozpoznania sprawy przez sąd, który wedle ustawy nie jest miejscem właściwym. Mogłoby bowiem dojść w praktyce do takiej sytuacji kiedy konsument miałby obowiązek dochodzić swoich roszczeń do operatora, np. odszkodowawczych, o ustalenie treści umowy wyłącznie przed sądem właściwym dla siedziby tego przedsiębiorcy, podczas, gdy bez zapisu [...] Regulaminu miałby prawo pozwać go przed sąd swojego miejsca zamieszkania, jako miejsca spełnienia odszkodowawczego świadczenia pieniężnego art. 454 § 1 kc lub miejsca spełnienia niepieniężnego świadczenia operatora (roszczenia z tytułu rękojmi i gwarancji i o prawidłowe wykonanie takiego świadczenia).”

Wobec tego, iż postanowienie kwestionowane przez Prezesa Urzędu, jak i postanowienie przywołane z rejestru postanowień uznanych za niedozwolone odnoszą się do podobnych sytuacji i powodują podobne skutki, można przyjąć, iż właściwe im są zbieżność, tożsamość.

- [17] W stanie rzeczy opisanym jak wyżej stwierdzić należy, iż w stopniu wystarczającym została uprawdopodobniona przez Prezesa Urzędu bezprawność działań Łukasza Kozakiewicza, polegających na stosowaniu we wzorcach umowy łączących go z konsumentami postanowień zarówno pozostających w sprzeczności z odpowiednimi zapisami ustawy Prawo telekomunikacyjne, jak i zbliżonych, co do celu i skutków, do tych, które już wcześniej zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy Kodeks postępowania cywilnego.
- [18] Ostatnią przesłanką, spełnienie której należy rozpatrzyć w sprawie, jest ustalenie, czy kwestionowane zachowanie Łukasza Kozakiewicza godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

I tak, aczkolwiek ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów ww. pojęcia nie definiuje, to należy jednak przyjąć, że interesem, który podlega ochronie na podstawie art. 24 ustawy jest interes prawny konsumentów, rozumiany jako ich potrzeby uznane przez ustawodawcę za godne ochrony; działanie przedsiębiorcy narusza zatem interesy konsumentów wtedy, gdy wywołuje negatywne skutki w sferze ich praw i obowiązków.

Równocześnie, nie jest zbiorowym interesem suma indywidualnych interesów konsumentów.

W wyroku z dnia 10 kwietnia 2008r., sygnatura akt III SK 27/07, Sąd Najwyższy wskazał, iż wystarczające dla stwierdzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów powinno być ustalenie, iż zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów) wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium.

W pojęciu praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów mieści się zatem takie działanie przedsiębiorcy, które jest skierowane do oznaczonych, ale dostatecznie licznych konsumentów, o ile przy tym łączy ich wspólna cecha rodzajowa¹.

W powołanym wyroku Sąd Najwyższy stanął ponadto na stanowisku, iż sformułowanie: „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych konsumentów, których interesy zostały naruszone nie rozstrzyga o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów, bowiem praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest dopiero takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na jego powtarzalność w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której zachowanie to jest adresowane, a potencjalną ofiarą tego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem tego przedsiębiorcy.

Zgodnie z wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2008r., przez interes zbiorowy należy zatem rozumieć interes dotyczący konsumentów jako określonej zbiorowości, a jego naruszenie ma miejsce dopiero wówczas, gdy negatywnymi skutkami działań przedsiębiorcy dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, mających status konsumentów. Do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów konieczne jest, aby działanie przedsiębiorcy było skierowane nie do konkretnej osoby, lecz do grupy adresatów wyodrębnionych za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Działanie o takim charakterze jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa nie tylko w odniesieniu do konkretnych konsumentów, lecz wobec każdego z członków danej zbiorowości. Przy tym, zaistnienie przesłanki naruszenia zbiorowego interesu konsumenta nie jest bezpośrednio uzależnione od liczby konsumentów, których interesy zostały rzeczywiście naruszone wskutek działań przedsiębiorcy, istotne jest natomiast to, że przedmiotowe działanie może zagrozić, przynajmniej potencjalnie, interesom pewnego kręgu nieprofesjonalnych uczestników rynku.

¹ Banasiński C., Piontek E., Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2009, s. 454.

[19] Stosownie do art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań, a stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy - może również określić termin ich wykonania.

Z kolei, odpowiednio do art. 28 ust. 3 ustawy, w decyzji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek złożenia, w wyznaczonym terminie, informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

[20] Wobec tego, iż w toku postępowania, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, uprawdopodobniono stosowanie przez Łukasza Kozakiewicza praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wobec tego, iż przedsiębiorca przedłożył zobowiązanie do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedstawionych w punkcie [4] uzasadnienia decyzji administracyjnej, Prezes Urzędu uznał, po wcześniejszej analizie, że działania objęte zobowiązaniem złożonym przez przedsiębiorcę, zmierzając do zapobieżenia zarzucanym mu praktykom, uzasadniają wydanie decyzji administracyjnej w trybie art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

co, mając na uwadze,

ORZEKL, JAK W PUNKCIE I I II SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ.

[21] Równocześnie, działając w oparciu o art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nałożył na Łukasza Kozakiewicza obowiązek przekazania - w terminie trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji administracyjnej - informacji i dokumentów dotyczących sposobu wykonania zobowiązań, o których mowa w punkcie I i II sentencji decyzji, tj.:

[a] nowych wzorców umów regulujących świadczenie przez przedsiębiorcę usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów,

[b] dowodów przekazania dotychczasowym abonentom, w trybie określonym ustawą Prawo telekomunikacyjne, propozycji zmiany we wzorcu umowy ich obowiązującym,

[c] kopii trzech umów, jeśli takie zostaną podpisane, z nowymi abonentami usług świadczonych przez przedsiębiorcę,

co, mając na uwadze,

ORZEKL, JAK W PUNKCIE III SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ.

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (tekst ujednolicony: Dz.U. z 2014r., poz. 101 z późniejszymi zmianami), od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

OTRZYMUJE:

Łukasz Kozakiewicz - ZIUM.NET
ul. Polna 4/11
73-220 Drawno